

Srečno maturantje!

V petek, 21. 5. 2021, je šolanje na pilonu zaključila generacija 2017–2021. V svet smo poslali 34 gimnazijcev in 88 vzgojiteljev. Kljub omejitvam, ki niso omogočale izvedbe maturantske četvorke ter predaje ključa, kot smo ju bili navajeni v preteklosti, smo dan preživeli v prijetnem vzdušju ter skovali nova, nepozabna doživetja. Profesorjem in razrednikom, mentorjem na njihovi štiriletni poti, se je namreč zdelo zelo pomembno, da damo zadnjemu dnevu primerno težo in ne dovolimo, da gre tako pomemben mejnik na njihovi življenjski poti kljub razmeram, v katere smo vrženi, brezbrizno mimo.

Dan smo slovesno začeli z maturantsko himno Gaudeamus. Hodniki, ki so letošnje leto večinoma samevali, so se lahko končno naužili smeha, glasbe in mladostnega vrveža. Sledil je ogleda videa, ki so ga maturantom pripravile razredničarke. V njem smo še enkrat skupaj prehodili srednješolsko pot in podoživeli celotno mavrico občutkov, ki je zaznamovala naše skupno bivanje. Nato so se dijaki z rožicami zahvalili

posameznim profesorjem, se v »mehurčkih« fotografirali v objemu ajdovskega grajskega obzidja, še zadnjič skupaj obiskali Kukaj ter se za zaključek posladkali s sladoledi, ki jih je maturantom počastilo podjetje Leone. Ravnatelj pa je prvič v zgodovini naše šole podelil peresi dvema izjemnima dijakoma. Rok Čebtron in Feliks Možina sta skozi leta svojega bivanja in dihanja s pilonom pomembno soustvarjala podobo naše šole v javnosti. Verjamemo, da bosta spisala še mnoge zgodbe, tudi take, ki bodo odsev modrosti, znanj in izkušenj, pridobljenih na naši šoli.

Ganljivemu slovesu od srednješolskih dni je sledila tri tedne trajajoča matura, za mnoge prvi pravi življenjski preizkus. V dneh, ko prebirate ta prispevek, se je že zaključila. Vsi nestrpnost pričakujemo rezultate generacije, ki jo lahko povsem zaslužno opišemo kot toplo, iskreno, pošteno in odgovorno.

In kakšnih rezultatov mature se nadejamo? Pričakovanja mnogih odraslih so namreč dušljivo visoka.

A zavedati se moramo, da so rezultati mature vedno plod mnogih dejavnikov; takih, na katere imamo vpliv, in takih, povsem nepričakovanih in nenačrtovanih. Ključni so štiriletno delo dijaka, trud kakovostnih profesorjev, spodbudno okolje in intelektualne sposobnosti dijakov. Ne gre pa zanemariti niti pritiskov, ki ju matura in okolica z mnogimi pričakovanji ustvarjata ter s tem mlade in njihove mentorje postavljata v zelo težak položaj.

Razredničarke, njihove zveste sopotnice na tem delu njihove življenjske poti, si predvsem želimo, da bi se naši mladi zmogli prepustiti življenju. Želimo pa si tudi, da bi ohranjali pokončno držo, da bi aktivno in neustrahovano soustvarjali svoje lokalne skupnosti. Pilon pa naj jim bo dobra popotnica za življenje in vir mnogih lepih spominov.

Razredničarke Sonja Marušič, Melita Lemut Bajec, Vida Červ, Damjana Plešnar in Irena Šen Vitez

Razrednikova reminiscenca

Kot bi mignil, se obrnejo.
Štiri leta.

Pomisliš, kako so sedeli, tisti prvi šolski dan, zbrani z vseh vetrov, iščo svoje mesto v novem okolju.

In veš, da ne morejo še vsega doumeti, ker jim prefrontalni korteks še malce nagaja. Pa jih tudi pustiti ne moreš, da delajo neumnosti, ki bi bile zanje pogubne ...

Tako pluješ z njimi v čolnu, včasih si na premcu ti, včasih oni. Včasih nihče.

In se brusite, ti in oni. Spet ugotoviš, da svet ni samo bel ali črn, da je pravzaprav le redko tak. Da je vmes ogromno odtenkov in da je moder tisti človek, ki zna pogledati malo na levo in malo na desno od azimuta.

Potem se jim zgodi še korona. Vsak iz svojega domačega gnezda zrejo vate skozi neosebno oko kamere. Saj gre, a ... Nikoli si niso predstavljali, kako pogrešajo prihajanje v šolo, četudi je treba prej iz tople postelje.

Ko se po dolgem času spet v živo srečate, so že malo na oni strani. V odhajanju. V neke druge zgodbe. Svoje poti.

Kaj si jim želel dati, s čim jih opremiti? So te razumeli?

Za zadnji šolski dan, za sklepni del jim sestaviš nagovor. Ko prideš do besed: »Zdaj dvigam peruti mame koklje, spuščam vas v svet, svobodne ptice ...«, te ganotje za nekaj časa ustavi. V prostoru je tišina. Objameš jih s pogledom in nisi prepričan, če sploh še dihanje.

Tedaj veš, da bo vse prav. Ker se jih iskrenost še dotakne. Srečno, mladi ljudje!

Vida Červ

V nadaljevanju bodo spregovorili nagrajeni dijaki obeh programov, ki so pomembno prispevali k sooblikovanju podobe naše šole v javnosti.

Majhna skupnost dijakov na Srednji šoli Veno Pilon Ajdovščina mi je omogočila temeljit razvoj tako na akademski kot tudi na osebni ravni. Ni le šola, namenjena pridobivanju izobrazbe, ampak tudi pomembnih osebnostnih lastnosti. Je ustanova, ki bo vsakega dijaka obogatila z občutkom za solidarnost in empatijo. Poleg tega majhni razredi na gimnazijskem programu dajejo veliko priložnosti za bolj pristne stike. Profesorji dijake dobro poznajo in se jim lahko tako bolj posvetijo, kar omogoča bolj poglobljeno in temeljito znanje.

Maša Korečič, 4. b

V šoli sem se naučila ogromno novega. To mi je razširilo obzorja in mi pomagalo bolje razumeti samo sebe, svoja čustva in želje. Odkrila sem stvari, ki me še posebej veselijo in v kate-rih uživam.

Tanaja Odar, 4. b

Skrb za druge in širokosrčnost sta bila vrednoti, ki smo ju na pilonu intenzivneje živeli. Nenehno smo bili pripravljene pomagati drug drugemu in si tako skupaj lajšali pot. Med nami ni bilo zamer ali posmehovanja, trudili smo se za topele odnose s prijatelji in profesorji, kar je dajalo tudi prostor nehotenim napakam, iz katerih smo lahko vedno znova zraskli.

Matej Oder, 4. a

Med šolanjem na pilonu sem najbolj napredoval v širjenju miselnih dimenzij, tj. kritičnega in poglobljenega mišljenja. Začel

sem se zanimati za filozofijo in ob poslušanju raznih teorij ustvarjam svoje. S tem napredujem v argumentaciji in razumevanju težjih konceptov. Abstraktne stvari si lažje preslikam v materialni svet. Lahko se približam pomenu življenja, trpljenju in posameznikovi vlogi v svetu ter občutim resnično majhnost svojega poznavanja.

Feliks Možina, 4. a

Izpostavil bi odlične odnose med dijaki in profesorji, kar se kaže na sproščenem vzdušju, ki preveva pilon. H kakovosti pouka so zagotovo prispevale tudi sodobne metode poučevanja. K osebnosti rasti pa so me poleg zanimivih "debat" spodbudili tudi številni izleti.

Rok Čebren, 4. b

Na šoli sem se počutil kot samostojen in samoodločujoč posameznik. Prek kritične presoje stvarnosti in pojavov v njej sem lahko oblikoval svoj lasten pogled na svet, ne da bi se čutil, da sem moral cenzurirati svoje besede ali podajati vsečne odgovore. Cenim, da Pilon v svojih dijakih krepi zavest, da je pogled na vedno bolj spreminjajoči se svet mogoč z več zornih kotov in da lahko prav vsak posameznik, ne glede na svoje poreklo, v njem izrazi svoje lastno mnenje. To mora biti seveda podprto z relevantnimi argumenti, ki pripomorejo k nadaljnjemu oblikovanju družbe in ne na račun slepega prikimavanja dogmam neke »nezmotljive« avtoritete. Posameznikovo mnenje mora biti osnovano na podlagi spoštljivega in jasno opredeljenega diskurza, v katerem ima sleherni človek zagotovilo, da zaradi zagovarjanja svojega lastnega stališča ne bo zavržen s strani sočloveka.

Matija Štrukelj, 4. b

V 3. letniku sem se udeležila Erasmus+ izmenjave na Portugalskem. Spoznala sem način delovanja vrtcev v tujini in tako lahko danes suvereno pokažem na šibka in močna področja vrtec v Sloveniji. Poleg tega sem se v teh štirinajstih dneh naučila samostojnosti, odgovornosti, pridobila znanje tujih jezikov ter ogromno izkušenj pri delu z otroki. Spoznala sem tudi veliko novih ljudi, s katerimi še danes ohranjam stik.

Lina Lazič, 4. č

Presenetil me je poudarek, ki ga šola daje glasbi in umetnosti. Nismo akademija, smo le srednja vzgojiteljska šola. A menim, da me je to pozitivno oblikovalo. Prav glasba je pripomogla k sproščnemu in bolj doživljajevemu pouku.

Tjaša Margon in Isabel Mitovski, 4. č

Kot urednica razredne kronike sem vsa štiri leta skrbela za to, da dogodki ne bodo odšli v pozabo in jih bomo čez 20 let

lahko ponovno obujali in se jim smejali. Prav tako bodo takrat nosili veliko večjo težo, kot jim jo pripisujemo danes.

Ana Bajc, 4. č

Najbolj so me nagovorile zaključne prireditve, saj smo takrat spoznali mnoge svoje skrite talente. Tako mi bo v spominu ostala prireditev Lov na junake. Utrdila me je v spoznanju, da je lahko vsak od nas junak, tudi če nima super moči, saj štejejo že majhna dejanja, s katerimi drugim priskočimo na pomoč ter jim polepšamo dan.

Martina Šebenik, 4. č

Na šolskih prireditvah sem se preizkusil v mnogih vlogah. Bil sem bobnar, pevec, igralec in celo plesalec. Te vloge so doprinesle k moji samopodobi. Odkrival sem samega sebe in prišel do spoznanja, da želim to početi celo življenje. Počutil sem se dobro, ko sem sodeloval z ostalimi in tako soustvarjal skupnost pozitivnih ljudi.

Jan Istenič, 4. č

Ljubezen do glasbe me spremlja že od malih nog. Igram kitaro, klavir, ukulele, kahon in kljunasto flavico ter harmoniko (frajtonarico). Kljub obsežnemu znanju, s katerim sem že prišla na šolo, pa sem tu svoje znanje le še nadgrajevala in izpopolnjevala. Poleg tega sem sošolcem pogosto priskočila na pomoč. Pomembno je, da si med seboj pomagamo in znanje podelimo.

Nika Kokošin, 4. č

Vsa štiri leta sem sodelovala v šolski instrumentalni skupini in tako ohranjala in nadgrajevala znanje, ki sem ga več let pred tem pridobivala v glasbeni šoli. Poleg tega sem ustvarila nepozabne spomine.

Gaja Čuk, 4. č

Kot štiriletna predstavnica v dijaški skupnosti sem lahko vedno podala predloge, želje ali opozorila na potrebe dijakov. Šola nam je prisluhnila in jih mnogokrat uresničila. Svojo vlogo sem jemala zelo resno in se iz tega veliko naučila.

Eli Čigon, 4. d

Tekmovanje iz kemije

11. marca 2021 je na Srednji šoli Veno Pilon Ajdovščina potekalo šolsko tekmovanje iz znanja kemije. Nekaj dijakin iz 1., 2. in 3. letnika gimnazije je prejelo bronasto Preglovo plaketo in se uvrstilo na naslednjo stopnjo – državno tekmovanje. To je potekalo v soboto, 8. maja 2021, na Fakulteti za kemijo in kemijsko

tehnologijo v Ljubljani. Nanj smo se pripravljali z reševanjem starih tekmovalnih pol ob pomoči mentorjev Jasmine Doljak in Bernarda Bratine.

Ob prihodu na FKKT smo bili razvrščeni po učilnicah. To je bil trenutek ne le skrbi in nervoze, ampak tudi pričakovanja in upanja na čim boljši uspeh. Kmalu

po dogodku so bili znani neuradni, kasneje pa še uradni rezultati. S svojimi uspehi na tekmovanju smo lahko več kot zadovoljni. Ti nas bodo spodbudili in motivirali tudi v prihodnjem letu. Za pomoč in podporo se posebej zahvaljujemo mentorjema.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI SOCIALNI SKLAD
NALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST

SREDNJA ŠOLA
VENO PILON
AJDOVŠČINA